

blive tilintetgjorte, fordi de komme til at savne Betingelserne for at fortsætte Livet der-ved, at de blive dækkede til af Mudderet, og det sker maasse med flere, end der bliver fanget. Østersen er vandret ind i Limfjorden og har formeret sig stærkt der, netop paa en Tid, hvor der i Begyndelsen slet ikke blev skrabet og senere blev skrabet ganske overordentlig lidt, og hvor der blev fanget meget saa Østers. Det forekommer mig, at dette inarest kunde tyde paa, at man, ved nu at vende tilbage til Fredningen og opgibe Fangsten af Østers en Tid, ogsaa vilde kunne vente, at Bestanden af Østers i Limfjorden paany tiltog. Det er mig ikke ubekendt, at man andre Steder pleier Østersen paa forskjellig Maade, blandt Andet ogsaa paa den, som det ærede Medlem angav, at man fjerner fra Østersbankerne eller fra det Terrain, hvor Østersen skal leve, saavidt muligt dens Fjender og tillige, hvad der ellers kan være til Hinder for dens Udvikling. Dertil hører jo blandt Andet den døde Tang; den levende Tang skader ikke Østersen, den antages i det Mindste ikke at skade Østersen, men den døde Tang er derimod ligefrem dræbende for Østersen. Men Spørgsmaalet er, hvorvidt saadanne Foranstaltninger kunne gjenføres i Limfjorden, dels fordi man der savner den stærke Ebbe og Floed, som gjør Rensningen af Bunden forholdsvis let, dels fordi Terrænet er i den Grad udstrakt, som det store Limfjordsparti er, og endelig fordi der er store Partier der, som man aldeles ikke kan komme til at rense paa den Maade, fordi der er Stenlag, fordi Bunden er saa rig paa store Sten, at en saadan Renskrabning slet ikke kan finde Sted. Jeg tør paa ingen Maade træde frem her som særlig Sagkyndig i Spørgsmaal, der vedkomme Østersavlens, idet den ikke har været Gjenstand for særligt Studium af mig saaledes som af det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Vest). Jeg støtter min Opfattelse paa, hvad de Sagkyndige, der staa mig nærmest, have udtalt, og det vil være det ærede Thing bekendt, at vi have en sagkyndig Konsulent i Limfjordsfiskerispørgsmaal. Det ærede Medlem udtalte, at Østersens Formering er underkastet store Tilfældigheder og beror paa Forhold, som Menneskene endnu næppe have udgrundet. Jeg tror, det ærede Medlem har fuldstændig Ret deri, men der er et Forhold med Hensyn til Østersens Formering, som jeg dog særlig vil gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, og det er det, at en Betingelse for, at en Formering af Østerserne kan finde Sted, er selvfølgelig en forudgaaende Befrugtning, og det er jo givet,

at hvor der er Tale om Befrugtning mellem trefønbede Dyr, som ere fæstede til deres Blads, ikke ere i Stand til at bevæge sig, kommer Tilfældigheden til at spille en ganske overordentlig stor Rolle. Hunstørsten yngler ikke førend Befrugtningen, og Befrugtning finder kun Sted, naar der tilfældigvis føres Befrugtningsstof hen, hvor Hunstørsten er tilstede, men deraf følger jo, at det er i høi Grad undergivet Tilfældighed, og at Sandsynligheden vøjer i samme Forhold, som Østerskolonierne ere rige; en spredt Bestand af Østers paa et stort Terrain byder meget liden Sandsynlighed for Formering. Jeg kan ganske slutte mig til den Bemærkning, som det ærede Medlem fremkom med i Slutningen af sin Udtalelse, at det fortjener den alvorligste Overveielse, hvad der kan gjøres, og hvad der bør gjøres for at fremme Udvillingen, Formeringen af Østersbestanden i Limfjorden, og jeg skal give mit Bidrag til disse Overveielser, naar Sagen videre bliver fremmet, saa godt jeg formaar. Jeg tror, at det ærede Medlem for Ringløjning Amts 2den Valgkreds (Naberg) har fuldstændig Ret i, at Sanddriften har en meget væsentlig Skyld i, at en stor Del Østers gaar til Grunde; dette stemmer ganske med, hvad der er forebragt mig fra Ministeriets sagkyndige Konsulent, men jeg antager, at det ærede Medlem dog har ment, at denne Faktor væsentlig kun kommer med i Betragtning med Hensyn til en Del af Limfjorden. Den kan ikke gjælde hele Limfjorden. Det kan være, at Sanddrift, foranlediget ved den store Thyborønkanal, kan være en væsentlig medvirkende Grund til, at Østersbestanden i en Del af Limfjorden er tagen af, men man kan ikke søge den eneste Grund der, idet der er store Partier i Limfjorden, hvor denne Sanddrift ikke virker, i alt Fald ikke i et saadant Maal, at der kunde være Tale om, at den kunde være Skyld i, at Østersen aftager. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at Spørgsmaalet fortjener nøie Undersøgelse i Fredningstiden, som jeg haaber vil fremkomme af dette Forslag, ligesom det ogsaa har været Gjenstand for Undersøgelse tidligere, hvad der kan være den virkelige Grund til Østersens Afstagen, og navnlig, om der er Naturforhold, som have væsentlig medvirket dertil. Jeg vil gaa videre og sige, at man skal ikke indskrænke sig til at undersøge, man maa tillige forsøge, thi jeg tror, at det kun er gennem Forsøg, at man vil komme til et bestemt og afgjørende Resultat. Jeg tror ikke at feile i, at ligesom der er paa flere Punkter en ikke ringe Uoverensstemmelse mellem det sagkyndige Medlem